

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 16. dubna 2024 odvolání obžalované **S. S.**, narozené XXXXX, trvale bytem XXXXX, toho času bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 31. 1. 2024, č. j. 10T 182/2023-75, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované **zamítá**.

Odůvodnění

- Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinem maření spravedlnosti podle § 347a odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, pro jehož výkon byla dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.
- Proti rozsudku podala obžalovaná odvolání směřující pouze do výroku o uloženém trestu odnětí svobody. V písemném odůvodnění odvolání obžalované vypracovaném obhájcem obžalovaná namítá, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody je nepřiměřeně přísný. Je si vědoma skutečnosti, že se daného jednání dopustila, svého jednání upřímně lituje a v plném rozsahu se k němu doznala. Je připravena nést za své jednání adekvátní a přiměřený trest, je však přesvědčena, že ten by neměl být spojen s jejím omezením na svobodě. Případný ukládaný podmíněně odložený trest na přiměřenou zkušební dobu by pro ni byl velmi silným argumentem a motivací pro to, aby vedla v budoucnu řádný život a nedopouštěla se žádné další trestné činnosti. Obžalovaná prohlásila vinu, snaží se pečovat o svého syna, má ustálené bydlení, brigádně pracuje, platí výživné a tedy se opravdu reálně snaží si život uspořádat a napravit. Problém a příčinou všech problémů v kombinaci s psychickým založením obžalované je užívání návykových látek. Má upřímnou snahu se užívání návykových látek zbavit. Proto podstoupila detoxikační léčbu a činí další kroky. Dle jejího názoru jsou splněny podmínky pro to, aby jí byla dána opravdu poslední šance, aby jí byl uložen trest, jehož výkon by byl podmíněně odložen, případně na maximální zákonem stanovenou zkušební dobu eventuálně i za současného stanovení dohledu probačního úředníka.
- Odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou a obsahovalo veškeré náležitosti odvolání dle § 249 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud neshledal důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí odvolání ve smyslu § 253 odst. 1, 3 trestního řádu. Z podnětu podaného odvolání tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu napadený rozsudek přezkoumal pouze ve

výroku o uložení trestu odnětí svobody, když pouze proti tomuto směřovalo odvolání obžalované, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, když neshledal, že by tyto měly svůj původ v jiném než napadeném výroku.

4. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména pak s těmi, které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalované na obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Ostatně to nebylo ani namítáno a nebyl proto shledán důvod pro zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
5. Při ukládání trestu obžalované se soud prvního stupně řídil veškerými hledisky ustanovení § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 3 trestního zákoníku, které jsou pro ukládání trestu rozhodné. Odvolací soud se zcela ztotožnil s hodnocením osoby obžalované, tak jak je popsáno pod bodem 3 odůvodnění napadeného rozsudku, včetně důvodů, proč obžalované není možné ukládat jiný druh trestu než trest odnětí svobody spojený s jeho přímým výkonem. U obžalované sice existuje významná polehčující okolnost, a sice prohlášení viny, na druhou stranu není možno přehlížet řadu okolností přitěžujících, z nichž nejzásadnější je předchozí obecná a speciální recidiva obžalované. Pokud obžalovaná namítá v odůvodnění svého odvolání, že uložený trest odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě je nepřiměřeně přísný, tak s daným se odvolací soud zásadně nemohl ztotožnit. Ani s návrhem obžalované na uložení trestu podmíněně odloženého, případně s uloženým dohledem probačního úředníka. Co se týče ukládaného druhu trestu, tak odvolací soud je zcela ve shodě s nalézacím, že právě osoba obžalované neumožňuje uložení jiného druhu trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud se jedná o možnost ukládání jiného druhu trestu, tak v prvé řadě nutno konstatovat že, případný trest obecně prospěšných prací není možné uložit s ohledem na ustanovení § 62 odst. 1 trestního zákoníku. Podstata podmíněného odsouzení spočívá v tom, že odsuzujícím rozsudkem je ukládán trest odnětí svobody, ale jeho výkon je podmíněně odložen, respektive pokud pachatel bude ve zkušební době podmíněného odsouzení žít řádným životem, případně vyhoví dalším stanoveným podmínkám, tak v konečném důsledku trest vykonán nebude. Základním předpokladem takto uloženého druhu trestu bude očekávání výchovného účinku na odsouzeného v tom smyslu, že ten dál povede řádný život a vezme si z něj ponaučení, když pro případ opaku je ohrožen nařízením výkonu uloženého trestu. Z daného tak vyplývá prvotní úvaha soudu, že právě takový druh trestu bude z výchovného hlediska dostačující, a proto není nutné na odsouzeného působit trestem nepodmíněným. Zmíněný předpoklad ovšem musí být podložen a odůvodněn osobou pachatele a v tomto smyslu zejména jeho dosavadním způsobem života, případně okolnostmi případu. Za situace, kdy obžalovaná se trestné činnosti v nyní projednávané věci dopouští právě ve zkušební době dvou trestů odnětí svobody, které jí byly podmíněně odloženy, tak těžko dospět k závěru o možném výchovném působení tohoto druhu trestu na obžalovanou, ale naopak samotná obžalovaná svým jednáním odůvodňuje, proč je nutné ukládat trest v jeho nepodmíněné formě.
6. Obžalované byl správně ukládán trest úhrnný dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, tj. dle zákonného ustanoví nejprísneji trestného, v daném případě se jedná o ustanovení § 283 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého byla obžalovaná ohrožena trestem odnětí svobody ve výměře od dvou do deseti let. Jak vyplývá z odůvodnění nalézacího soudu, ten ve prospěch obžalované hodnotil právě prohlášení viny jako zásadní polehčující okolnost, projevenou lítost a samotný postoj a přístup k trestnímu řízení. Všechny tyto skutečnosti byly promítnuty do úvah týkající se výměry trestu, když opětovně nutno konstatovat, že nemohly mít vliv na druh ukládaného trestu. U veřejného zasedání obžalovaná předložila doklady prokazující snahu o změnu způsobu života, lze z nich dovodit, že obžalovaná brigádně pracuje, léčí se s poruchou způsobenou užíváním drog a je gravidní. Rovněž obžalovaná doložila, že platí výživné, doložila dva příjmové doklady z června a května 2023. Ani zmíněné doklady, respektive skutečnosti jež by měly prokazovat, a to ve spojení

v odůvodnění odvolání uváděnou snahou obžalované o změnu životního stylu, nejsou způsobilé změnit úvahy soudu o nutnosti ukládání trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě jako jediného možného trestu.

7. Za situace, kdy obžalované byl ukládán trest odnětí svobody na samotné spodní hranici zákonné výměry, tak takový trest nelze v žádném případě označit za přísný, natož za nepřiměřeně přísný, což by bylo jediným důvodem pro postup odvolacího dle § 258 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku.
8. Zcela správným a zákonným je i výrok o zařazení obžalované pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
9. S ohledem na shora uvedené tak odvolací soud zamítl odvolání obžalované podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 16.04.2024

Mgr. Adam Kafka v.r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Martin Hrabal